

впливати на сприйняття фізико механічних властивостей зображуваних предметів чи явищ, надавати їм легкості чи важкості, об'ємного чи площинного характеру, міцності чи прозорості. Так, наприклад, груба фактура візуально зменшує розміри поверхні зображуваного предмету і робить його більш важким, міцним, а дрібна, навпаки, візуально збільшує поверхню та робить її значно легшою, тоньшою, пористою. У разі, якщо до застосування тієї чи іншої фактури поверхні зображуваного предмету додати колір, а у випадку ахроматичних кольорів - його тон, то візуальне сприйняття фактури можна або посилити, або ж нівелювати [2]. Адже колір також має власну вагу: наприклад, чорний і темно сірий візуально сприймаються більш важкими, ніж білий та світло сірий, які на їх тлі виглядають невагомими, прозорими, наповненими світлом та повітрям.

Важливе значення у побудові асоціативної ілюстрації, поряд з фактурою поверхонь зображуваних предметів, відіграють якісні ознаки паперу, на якому відтворено зображення, зокрема його фактура. Саме фактура матеріалу, з якого виготовлено друковане видання дає можливість реципієнту не лише візуально, а й кінестетично відчутти матеріальну сторону книги, як предмету об'єктивної дійсності, речі побуту.

Екологія образу в асоціативній фешн-ілюстрації формується через синтез стилістики, кольору та фактури. Колірно-фактурне рішення виступає ключовим інструментом створення екологічно орієнтованої візуальної мови. Асоціативність поглиблює зміст образу, перетворюючи фешн-ілюстрацію на засіб художнього осмислення проблем сучасності.

Таким чином, екологічна стилістика фешн-ілюстрації є не лише художнім прийомом, а концептуальною платформою формування нової естетики, що поєднує традиції, сучасні дизайнерські практики та відповідальне ставлення до навколишнього середовища.

Список використаних джерел

- 1.Роменець В. А. Психологія творчості: Навч. посібник. 2-ге вид., доп. – К.: Либідь, 2001. – 288 с
- 2.Мистецтво і дизайн у XXI столітті: конвергенція форм і сенсів: матер. Всеукр. наук.-практ. конф., 8 грудня 2022 року. / МОН України, Київ. нац. ун-т к-ри і мист; редкол.: Удріс-Бородавко Н., Болтенков А., К.: КНУКіМ, 2022. 232 с. URL: https://drive.google.com/file/d/1c-3t_JwhymUh-tzCBdynza-tIs-VkcK-/view (дата звернення: 21.02.2026)

ВПЛИВ ВІЗУАЛЬНИХ ЗАСОБІВ НА ФОРМУВАННЯ ЕМОЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ В МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ПРОЄКТАХ

Людмила ЯКУБОВИЧ, Ярина ТИЩЕНКО

студентки групи МД- 25

кафедра інформаційних,

мультимедійних технологій та дизайну

Черкаського державного фахового бізнес-коледжу, м. Черкаси

Науковий керівник: старший викладач Ольга ВАКУЛЕНКО

Черкаський державний фаховий бізнес-коледж, м. Черкаси

Візуальні засоби в сучасних мультимедійних проєктах виступають одним із ключових елементів формування емоційної взаємодії між цифровими продуктами та аудиторією. В наш час стрімкого розвитку цифрових технологій та зростання ролі візуальної культури, саме візуальна складова визначає перше враження, рівень залученості та глибину сприйняття інформації. Мультимедійні проєкти, які поєднують графіку, анімацію, відео та інтерактивні елементи, створюють комплексне середовище, у якому емоції користувача формуються не випадково, а як результат цілеспрямованого дизайнерського впливу. Саме тому дослідження

ролі візуальних засобів у формуванні емоційної взаємодії є важливим як з теоретичної, так і з практичної точки зору.

Наукові дослідження в сфері когнітивної психології та мультимедійного навчання підтверджують, що емоції є невід'ємним елементом у процесі сприйняття інформації. Зокрема, у роботах J. Plass та E. Um запропонована концепція емоційного дизайну, згідно з якою застосування візуальних елементів, що викликають позитивні емоції, сприяє підвищенню мотивації, уваги та ефективності засвоєння знань. Це означає, що емоційна реакція користувача впливає не лише на його загальне враження, але й на здатність обробляти та запам'ятовувати інформацію. Додатково підтверджено, що людський мозок опрацьовує візуальні стимули швидше за текстові дані, що робить візуальні характеристики головним каналом формування емоційного стану [1].

Як ми знаємо за фундаментальною теорією Йоганнеса Іттена (рис. 1) колір відіграє ключову роль у процесі візуальної комунікації, виступаючи базовим інструментом впливу. Наукові дослідження Song F. підтверджують наявність стійких асоціацій між певними кольорами та емоційними станами людини. Наприклад, теплі відтінки, такі як червоний, помаранчевий і жовтий, зазвичай асоціюються з енергією, динамізмом, теплом або навіть напругою. У той час, холодні кольори – синій, зелений, фіолетовий – пов'язуються з відчуттям спокою, гармонії чи легкої меланхолії. Також, важливе значення мають насиченість і яскравість кольорів: більш яскраві та насичені відтінки провокують сильніші емоційні реакції, тоді як приглушені тони сприяють створенню стриманої або ностальгічної атмосфери. Таким чином, колір виступає потужним засобом формування емоційного настрою сприйняття [2, 3].

Рис. 1. Колірне коло Іттена

Додаткову важливу роль відіграє композиційне рішення, яке визначає структуру візуального простору та спосіб спрямування уваги глядача. Симетрія зазвичай асоціюється з порядком, стабільністю й гармонією, тоді як асиметрія підкреслює рух, динамічність або навіть напругу. Композиційні центри, ритміка та баланс елементів задають напрямок руху погляду й впливають на швидкість сприйняття, що прямо впливає на емоційний відгук. У свою чергу, світло та контраст виступають у створенні атмосфери: м'яке розсіяне освітлення навіює відчуття захищеності й спокою, тоді як різкі контрасти між світлом і тінню надають композиції драматизму й напруженості.

Форма відіграє важливу роль у формуванні емоційного сприйняття. Дослідження доводять, що округлі форми пов'язують із відчуттями безпеки, дружелюбності та затишку,

тоді як гострі й ламані можуть створювати враження загрози чи дискомфорту. У контексті мультимедійних проєктів це часто застосовують для передачі характеру персонажів, атмосфери середовища або дизайну інтерфейсу. Додатковий вимір емоційної взаємодії забезпечують динамічні елементи, такі як рух і анімація. Наприклад, швидкі та різкі рухи здатні провокувати напругу та тривогу, у той час як плавні й ритмічні сприяють заспокоєнню і викликають відчуття гармонії. У результаті емоційний вплив досягається через злагоджену інтеграцію всіх візуальних елементів у цілісну систему [4-6].

Для більш глибокого розуміння механізмів даного впливу варто привернути увагу до міждисциплінарного аналізу конкретних прикладів. Одним із показових є фільм «Готель «Гранд Будапешт», у якому візуальна мова виступає ключовим інструментом для створення емоційного досвіду. Стиль режисера Веса Андерсона вирізняється виразною симетрією кадру, продуманою кольоровою палітрою та високим рівнем стилізації. Використання пастельних відтінків додає фільму атмосфери ностальгії, легкості та певної відстороненості від реальності. Такий підхід не лише підсилює естетичну привабливість стрічки, але й викликає відчуття «приємного спогаду», навіть якщо у глядача немає безпосереднього досвіду, пов'язаного з подіями картини. Симетрія у композиції кадрів не обмежується лише декоративною функцією, а відіграє також важливу психологічну роль. Вона створює ілюзію впорядкованого світу, який водночас здається штучним і трохи театралізованим. Це породжує цікаву емоційну двозначність: глядач, із одного боку, знаходить комфорт у гармонійності зображення, але одночасно відчуває умовність цього світу. Окрім того, використання яскравих кольорових акцентів у ключових сценах додає тонкий шар емоційного напруження або гумористичного відтінку. Завдяки цьому візуальні засоби фільму створюють багаторівневу емоційну взаємодію, що майстерно поєднує естетичний захват, іронію та ностальгійні переживання (рис. 2).

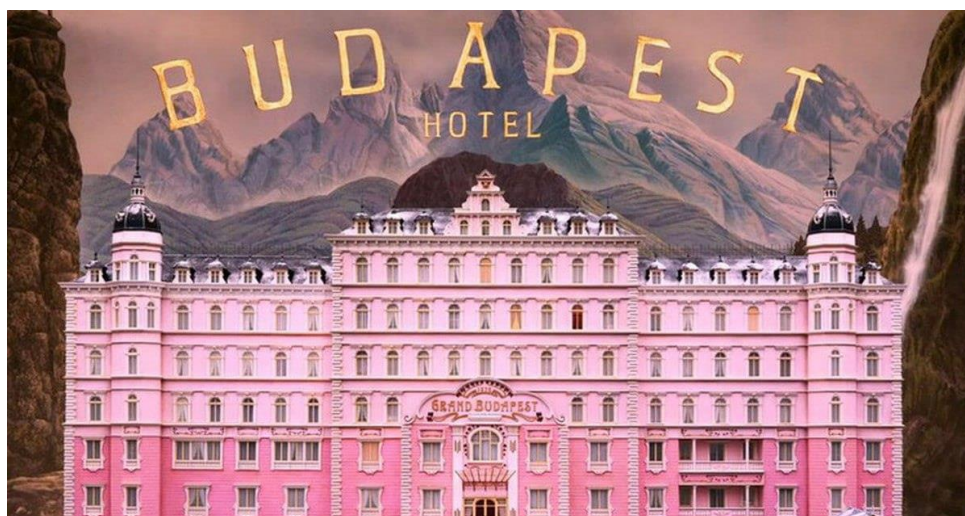

Рис. 2. Кадр з фільму «Готель «Гранд Будапешт»

Інший тип емоційної взаємодії демонструє аніме «Паприка», де візуальна складова використовується для створення ефекту занурення у підсвідомі процеси. На відміну від регульованої естетики Веса Андерсона, тут домінує принцип динамічної нестабільності. Насичені контрастні кольори, швидкі зміни образів і порушення просторової логіки створюють ефект сновидної реальності. Важливим є також використання трансформацій, коли об'єкти плавно змінюють форму або переходять один в інший, що руйнує межі між реальністю та уявою (рис. 3).

Рис. 3. Кадр з аніме «Паприка»

Цей підхід спрямований на формування емоційного досвіду через ефект занурення і дестабілізації. Глядач не просто стає спостерігачем подій, а починає відчувати їх як частину власного внутрішнього психічного простору. Візуальні елементи виступають своєрідним інструментом для моделювання підсвідомості, що значною мірою посилює вплив на емоції. Така концепція доводить, що порушення звичайних візуальних структур може бути таким самим ефективним, як і їх гармонійна організація.

Завдяки аналізу цих двох прикладів можна дійти висновку: візуальні елементи здатні створювати емоційну взаємодію, використовуючи різні підходи. Вони можуть викликати відчуття впорядкованості та гармонії через стилізацію або, навпаки, динаміку й хаос, провокуючи ефект занурення та ламання очікувань. Це демонструє, що успіх мультимедійного проєкту визначається не лише набором візуальних прийомів, а передусім їх відповідністю загальній емоційній концепції.

У результаті проведеного дослідження можна стверджувати, що візуальні засоби є не лише елементом оформлення, а повноцінним інструментом емоційного конструювання. Вони формують характер взаємодії користувача з мультимедійним продуктом, впливаючи на його емоційний стан, рівень залучення та якість сприйняття інформації. А використання науково обґрунтованих підходів до створення візуального дизайну дає змогу цілеспрямовано формувати емоційний досвід, що є ключовим фактором успіху сучасних мультимедійних проєктів. Тому в контексті розвитку цифрової культури візуальний дизайн слід розглядати як стратегічний інструмент комунікації, що забезпечує ефективний зв'язок між автором і аудиторією та визначає глибину емоційної взаємодії.

Список використаних джерел

1. Plass J., Um E. Emotional design in multimedia learning. Journal of Educational Psychology. 2011 American Psychological Association 2012, Vol. 104, No. 2, 485– 498
2. Йоганнес Іттен. Мистецтво кольору. Суб'єктивний досвід і об'єктивне пізнання як шлях до мистецтва. Київ: ArtHuss, 2022. 96 с.
3. Song F. Research on Emotional Expression of Color in Visual Design. URL: <https://lnk.ua/YB7vkT2F5>
4. Comparative analysis of color emotional perception in art and non-art university students: hue, saturation, and brightness effects in the Munsell color system. BMC Psychology. 2025. Vol. 13, Article 34. DOI: 10.1186/s40359-025-03034-y
5. Color and emotion perception. Nature Research. URL: <https://lnk.ua/ic324u95x>

6. Deng Zhiyuan. Research on Relationship between Color Emotion and Packaging Design. Industrial Engineering and Innovation Management. 2022. Vol. 5, No. 1, 1–4.

7. Колірне коло Іттена. Йоганнес Іттен. Мистецтво кольору. Суб'єктивний досвід і об'єктивне пізнання як шлях до мистецтва. Київ: ArtHuss, 2022. С. 22.

8. Кадр з фільму «Готель «Гранд Будапешт» URL: <https://lnk.ua/nRyzgFAhT>

9. Кадр з аніме «Паприка» URL: <https://lnk.ua/Od488We2T>

ТВОРЧІСТЬ ЄВГЕНА СИВОКІНЯ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ АНІМАЦІЇ

Яна ЯЦЕНКО

*студентка кафедри дизайну та
соціально-культурних дисциплін
групи №1ГД-24*

Черкаського державного фахового бізнес-коледжу

Науковий керівник: старший викладач Ольга ВАКУЛЕНКО

Черкаський державний фаховий бізнес-коледж, м. Черкаси

Євген Сивокінь є однією з ключових постатей в історії української анімації, чия творчість справила значний вплив на розвиток авторської та експериментальної анімації в Україні другої половини ХХ століття. Народившись і сформувавшись в українському культурному середовищі, Сивокінь поєднував режисерську майстерність, художнє оформлення та педагогічну діяльність, що дозволяло йому не лише створювати експериментальні анімаційні роботи, а й активно впливати на формування нового покоління українських аніматорів. Професійну діяльність він пов'язав зі студією Київнаукфільм, де працював над короткометражними авторськими фільмами, відзначеними новаторським підходом до анімаційної мови, композиції кадру та графічного вирішення. “Анімація мене зацікавила, бо це – суміш графіки, карикатури, музики, поезії, акторської майстерності, драматургії й інших мистецтв...” (Євген Сивокінь) [1].

Рисунок 1. (Євген Сивокінь)